

Tema: **Kallelsen till Guds rike.** Luk 14:25–33:

25 Stora skaror vandrade med honom, och han vände sig om och sade till dem: 26

"Om någon kommer till mig och inte sätter mig högre än sin far och sin mor, sin hustru och sina barn, sina bröder och systrar och även sitt eget liv, så kan han inte vara min lärjunge. 27 Den som inte bär sitt kors och följer mig kan inte vara min lärjunge.

28 Om någon av er vill bygga ett torn, sätter han sig inte först ner och beräknar kostnaden och ser om han kan fullfölja bygget?

29 Annars, om han har lagt grunden men inte lyckas bygga färdigt, kan alla som ser det börja håna honom 30 och säga: Den mannen började bygga men lyckades inte bli färdig.

31 Eller vilken kung går ut i krig mot en annan kung utan att först sätta sig ner och tänka efter om han med tio tusen man kan möta den som kommer emot honom med tjugo tusen? 32 Kan han inte det, skickar han sändebud och ber om fred medan den andre ännu är långt borta. 33 På samma sätt kan ingen av er vara min lärjunge om han inte avstår från allt han äger.

Vi ber i Jesu namn: Hjälp oss att lyssna när du kallar, och att med glädje följa dig. Amen.

I dag är temat för vår gudstjänst: Kallelsen till Guds rike. I vår text möter vi en sträng Jesus. Han säger att vi ska beräkna kostnaderna för att vara hans lärjungar. Kommer ni ihåg någon av dem som Jesus kallade till sina lärjungar?

Vid stranden av Getsemane såg han några fiskare som sköljde sina nät. Han sa: Följ mig! Och de lämnade strax sina nät och följde honom. Det var Petrus, Jakob och Johannes.

En annan gång gick han förbi ett tullhus vid sjöstranden. De som jobbade som tullfunktionärer var hatade av judarna, för de arbetade för ockupationsmakten Rom och stal från de avgifter som de tog in. Men Jesus sa till tullindrivaren Matteus, som också kallades Levi: Följ mig! Och han steg strax upp och följde Jesus. En sådan man ville han ha med i sitt lag!

Hur tror ni att de här männen resonerade? Räknade de sina tillgångar och funderade över om de hade tillräckligt för att leva på dem under några månader, eller några år? Gjorde de upp en budget och funderade på vad det kan komma att kosta att inte mera ha inkomster från fiskeriet eller lyfta lön från de romerska styresmännen?

Det verkar inte som om de alls hade någon tid att tänka eller beräkna vad det skulle leda till att ge sig i lag med Jesus. De steg strax upp och följde honom. De avstod från alla tillgångar som de hade. De gjorde precis som Jesus sa. Till oss säger Jesus: "På samma sätt kan ingen av er vara min lärjunge om han inte avstår från allt han äger." Är det inte lite för hårt?

Jag tror att vem som helst av er barn skulle känna det ganska svårt att avstå från den allra käraste ägodelen: kanske den käraste nallebjörnen, en radiostyrd bil som du fått till din födelsedag, eller en hund eller en katt, eller kanske din nya telefon.

Eller låt mig ställa frågan till oss vuxna: hur skulle det kännas om vi var tvungna att avstå från det hus som vi har byggt, och bara lämna det utan att få något för det? Om Jesus skulle gå förbi vårt hus en dag och säga: "Följ mig", skulle du då bara stiga upp och gå med honom utan att fundera på vem som ska börja bo i huset eller om du kan sälja det och få pengar att betala tillbaka banklånet som du har tagit och en del över som du kan ta med dig på din vandring med Jesus? Vi är ju noga med att ha lagfart på vår fastighet, skulle vi bara ge upp den utan vidare? Eller skulle vi ge bort bilnycklarna åt någon som råkar vara i närheten och sedan gå med Jesus precis som vi går och står?

Nu kanske vi tänker: Så här kan väl inte Jesus mena. Och vi behöver ju inte riskera att ställas inför samma val som Petrus och Johannes och Jakob och Matteus. Jesus går inte omkring här och förväntar sig att vi ska överge det ordnade samhälle som ju ändå bygger på att vi gör de insatser som vi fått utbildning till och som vi har kallats att sköta.

Genom tiderna har det funnits olika grupper av människor som tänkt att de måste göra så.

Det finns munkordnar som skapat sin rörelse just utifrån det att de velat göra som Jesus sa: de beslöt sig att avstå från allt de ägde. En sådan orden är franciskanerorden. De kallas gråbröder för att de klär sig i grå enkla kåpor. De får inte ha någon personlig egendom. De lämnar verkligen allt när de blir munkar. Är det så vi ska göra?

Jag vill understryka två saker:

- 1) Jesus menar allvar. Det här är inget skämt. Vi ska inte ta lätt på hans kallelse att vara hans lärjungar.
- 2) Det som han efterlyser är ett sinnelag: att sätta Jesus högre än far och mor, andra familjemedlemmar och sitt eget liv.

Lag och evangelium

För att förstå Jesu ord till oss i dag behöver vi tänka på att Bibeln har två slags budskap. Den här söndagen har ett annorlunda budskap till oss än t ex julens evangelium, eller berättelserna om hur Jesus blev pinad och fastspikad på ett kors. Då handlar det om vad Gud gör. I dag talar Jesus om vad vi ska göra.

De här två olika typerna av lära brukar vi kalla lag och evangelium. Lagen handlar om oss och vad vi ska göra. När Jesus talar om att följa honom handlar det om vad vi ska göra. Det är alltså lag. Och det är en lag som skärper till så hårt, att vi inser att vi inte klarar av att göra allt det som han befäller. För det gäller hjärtats inställning, inte bara någon enstaka sak vi gör.

Då Jesus talar sin stränga lag till oss blir vi sorgsna. Det här är ju för svårt! Hur skulle jag kunna avstå från mitt hem eller mina ägodelar och bara gå och följa Jesus?

Vid ett annat tillfälle (Luk 18:18ff) kom en rik man och frågade Jesus: "Gode Mästare! Vad ska jag göra för att få evigt liv?" Jesus sade: "Varför kallar du mig god? Ingen är god utom Gud. Buden kan du: Du inte begå äktenskapsbrott. Du ska inte mörda. Du ska inte stjåla. Du ska inte vittna falskt. Hedra din far och mor." Mannen sade: "Allt det har jag hållit sedan jag var ung."

Här handlar det om en man som verkligen bemödar sig om att göra Guds vilja. Han vill

vara rättsinnig och from. Det verkar vara så att han förväntar sig beröm av Jesus inför alla dem som hörde dem. Men Jesus genomskådar honom. Och det gör han alltid. Han vet allt som vi tänker och vad som är den egentliga orsaken till att vi pratar som vi gör. Han sa: "Ett fattas fortfarande för dig. Sälj allt du äger och dela ut till de fattiga. Då kommer du att ha en skatt i himlen. Kom sedan och följ mig."

Gjorde mannen så som Jesus sa? Nej, han blev djupt bedrövad, för han var mycket rik. Och då sa Jesus att det är svårt för den som har pengar att komma in i Guds rike. Ja det är rentav lättare för en kamel att komma igenom ett nålsöga än för en rik att komma in i Guds rike.

Tänk själv: en nål är väldigt liten. Kanske du har försökt trä in en tråd genom det lilla nålsögat. Då vet du hur omöjligt det är att en kamel skulle kunna komma in genom det. Det var därför som lärjungarna då frågade: "Vem kan då bli frälst?" De insåg nog att det inte går att få in en kamel genom ett nålsöga.

Men det var då Jesus berättade hur det går till att bli frälst: "*Det som är omöjligt för människor är möjligt för Gud.*"

Om vi tänker att det är genom det vi gör som vi ska komma in i himlen så står vi inför något som är omöjligt. Om vi än skulle överge alla våra ägodelar, vårt hus, vår bil, våra leksaker, så hjälper det oss inte att komma in i himlen. Det finns en sak som hindrar: det är vår synd. För det hjälper inte att göra en yttre sak bra, vi måste vara goda. Goda som Gud själv. Och Jesus sa ju: Ingen är god utom Gud. Han sa en annan gång (Matt 5:48): "*Var fullkomliga, så som er himmelske Far är fullkomlig.*"

Det här är ju omöjligt! För vi har i oss en benägenhet att göra emot Gud, och vi tänker först på oss själva. Och en sådan syndig lust får vi inte ha om vi ska komma till himlen.

Men för Gud är det möjligt. Och det är möjligt tack vare att Jesus själv gjort allt fullkomligt för oss. Han blev en människa som vi, men han var utan synd. Nu ska vi alltså vända våra blickar mot honom, för att se hur han gjorde det som vi inte klarar av att göra. Det är det som vi kallar evangelium, ett gott budskap. Det är det andra slaget av budskap som

Bibeln lär oss. Det som vi försöker själva handlar om lag. Evangelium säger oss vad Gud har gjort genom Jesus.

Och han måste göra två saker. Det ena var att Jesus uppfyllde lagen. Och det gjorde han genom att lämna himlen och bli en av oss, utan att använda sig av de rikedomar han hade som Guds Son, den himmelske prinsen, utan han blev verkligen fattig och gick omkring utan ägodelar. Framför allt gjorde han aldrig något fel. Han var utan synd.

Det andra han gjorde var att gå till Jerusalem för att lida och dö för våra synder. För synden måste få sitt straff. I GT:s tid måste man offra djur för att försona synderna. Det gjorde man i Jerusalems tempel. Jesus måste offra sig själv. Han måste utsättas för människornas hån och förtal, han måste torteras med piska och törnekrona och till sist spikas på ett kors. Det här var ett fruktansvärt lidande. Det värsta var att Gud övergav honom. Han måste lida som under en brännstråle från ett förstöringsglas som samlar solens heta strålar till en punkt. Den brännstrålen var Guds vrede över våra synder.

Det här gjorde Jesus i ditt och mitt ställe. Och han bytte med oss, så att vi fick hans godhet när han tog på sig straffet för våra synder.

Nu vill han hjälpa oss så att vi kan visa något åt andra av den kärlek som han visade oss. Han vill visa oss att vi ska börja i rätt ända: inte med att överge det jordiska för att vi ska känna oss duktiga, utan vi ska börja med att se på Jesus och vad han gjorde. Sedan ska vi fråga hur han vill att vi ska göra mot varandra. Till er som är barn säger han: Lyd era föräldrar! Till er som är lite större säger han: var duktig i skolan och lär dig så att du kan vara en duktig medarbetare åt Jesus längre fram i livet. Och till oss vuxna säger han: gör ditt arbete och dina insatser för Guds rike med flit. Gör det som om du skulle göra det för Gud, inte för att du ska få äran själv.

Och Jesus lovar något härligt åt den som följer honom: vi ska få vara med honom i himlen. Det får vi tack vare allt han har gjort. Det lönar sig att följa Jesus!

Börja med Jesus, fortsatt med Jesus och du kommer att få sluta hos Jesus!

Bön: Men, Herre Jesus, hjälp du mig, att jag må leva helt för dig och söka glad och kärleksfull att göra allt blott för din skull! Amen.